

Dr inż. Marek Kapela

EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE

09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A

tel. 600 251 708

Egz.

EKSPERTYZA BUDOWLANA
dotyczącą stanu ścian zewnętrznych
na obiekcie zabytkowej kaplicy z basztą
zlokalizowanej w Gostyninie przy ul. Zamkowej 31
wraz z programem prac konserwatorskich oraz kosztorysem inwestorskim

ZLECENIODAWCA:

Gmina Miasto Gostynin
Gostynin, ul. Rynek 26,
09 – 500 Gostynin

WYKONAWCA:

Rzecznawca budowlany
dr inż. Marek Kapela
nr upr. 314/96 wg Centralnego Rejestru
Rzecznawców Budowlanych
09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23a
tel. (0-24) 63-39-81

Płock, sierpień 2019 rok

SPIS TREŚCI

1. Wstęp.....	3
1.1. Przedmiot opracowania.....	3
1.2. Cel i zakres opracowania	3
1.3. Podstawy formalne opracowania	3
2. Rys historyczny	4
3. Opis budynku.....	5
4. Zakres robót remontowych wg projektu budowlanego z 2001r.	6
4.1. Fundamenty	6
4.2. Ściany.....	6
4.3. Stropy.....	6
4.4. Dach.....	7
4.5. Stolarka okienna	8
4.6. Stolarka drzwiowa	8
4.7. Ścianki działowe.....	8
4.8. Tynki wewnętrzne.....	8
4.10. Roboty malarskie	8
4.11. Kolorystyka elewacji	8
4.12. Wieża	9
3. Opis uszkodzeń tynków i powłok malarskich.....	10
4. Określenie przyczyn uszkodzeń	12
5. Pomiary wilgotności murów.....	12
6. Program prac konserwatorskich	13
6.1. Proponowany sposób gruntownego remontu elewacji i tynków wewnętrznych	13
6.2. Konserwacja elementów drewnianych.....	16
6.2.1. Konserwacja stolarki okiennej i żaluzji na wieży.....	16
6.2.2. Konserwacja zabytkowych drzwi	17
6.3. Proponowany sposób remontu elewacji (wariant oszczędny).....	18

Uprawnienia autora opracowania

- Załączniki:** Nr 1 - Dokumentacja fotograficzna
Nr 2 - Dokumentacja rysunkowa
Nr 3 - Kolorystyka budynku
Nr 4 – Przedmiar robót i kosztorys inwestorski

1. Wstęp

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest budynek zabytkowej kaplicy z basztą zlokalizowany w Gostyninie przy ul. Zamkowej 31.

1.2. Cel i zakres opracowania

Celem opracowania jest określenie przyczyn występujących uszkodzeń zewnętrznych powłok malarskich i tynków oraz opracowanie programu prac konserwatorskich mających na celu usunięcie uszkodzeń oraz w miarę możliwości zapobiegających ich dalszemu powstawaniu.

Zakres opracowania obejmuje:

- analizę istniejącej dokumentacji technicznej,
- oględziny budynku,
- inwentaryzację uszkodzeń w raz z dokumentacją fotograficzną,
- odkrywki wybranych elementów,
- analizę i ocenę przyczyn występujących uszkodzeń,
- opracowanie wniosków
- opracowanie programu prac konserwatorskich
- opracowanie kolorystyki budynku w uzgodnieniu z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków Delegatura w Płocku;
- opracowanie przedmiarów robót i kosztorysu inwestorskiego na realizację prac konserwatorskich ujętych w programie.

1.3. Podstawy formalne opracowania

Podstawą formalną niniejszego umowa IGP.272.11.2019 zawarta w dniu 15.04.2019 r pomiędzy Gminą Miasta Gostynina z siedzibą w Gostyninie ul. Rynek 26 i Rzeczoznawcą Budowlanym dr inż. Markiem Kapela, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą: Dr. inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE z siedzibą przy ul. Stanisława Wyspiańskiego 23A, 09-400 Płock.

1.4. Podstawy merytoryczne opracowania

1.4.1 Wyniki wizji lokalnych, badań, pomiarów i odkrywek wykonanych w okresie kwiecień - sierpień 2019 r.

1.4.2. *Inwentaryzacja architektoniczno-konserwatorska zespołu budynków na górze zamkowej w Gostyninie.* Wykonana przez Białkiewicz Z., Białkiewicz A. W 1979 roku.

1.4.3. Projekt budowlany: Remont kapitalny kaplicy z basztą i rekonstrukcja obiektów wzgórza zamkowego w Gostyninie - Budynek A. Zakład Projektowania mgr inż. Ryszard Piosik. Sierpień 2001r.

1.4.4. Literatura naukowo-techniczna i aktualnie obowiązujące przepisy normalizacyjne z zakresu budownictwa.

2. Rys historyczny

Zamek powstał w drugiej połowie XIV wieku, przy czym niektórzy uważają, iż poprzedził go w tym miejscu drewniany gród i przesuwają powstanie obiektu murowanego na koniec XIV lub przełom XIV/XV wieku. Zamek usytuowano tak by zabezpieczał położone po drugiej stronie rzeki otwarte miasto, a jednocześnie panował nad przeprawą. Wzniesiono go na wzgórzu zwanym dziś Zamkowym.

Starosta gostyniński w latach 1509-1552 Krzysztof Szydłowiecki odbudowuje i przebudowuje zamek po wcześniejszych zniszczeniach. Na Zamek Górny składały się dwa równoległe do siebie budynki połączone murami oraz budynek bramny. Zajmujący prawą część zamku "Dom Wielki" był trójkondygnacyjnym budynkiem o trójdzielnym podziale, zaś równoległy do niego "Dom Mniejszy" był dwukondygnacyjnym budynkiem również o trójdzielnym podziale. Na narożniku "Domu Wielkiego" znajdowała się wieża z wejściem na poziomie trzeciej kondygnacji budynku, a komunikację wewnątrz niej zapewniał umieszczony tam kołowrót z liną. Oba domy połączone były kurtynami murów, zaś powstały w ten sposób dziedziniec obiegał wokół drewniany ganek. Zespół ten uzupełniał budynek bramny, a całość otaczał drewniany parkan.

Druga połowa XVI i pierwsza połowa XVII wieku to okres pewnego zaniedbania zamku. Już w roku 1564 lustratorzy znaleźli go w nienajlepszym stanie. Jednak ok. roku 1570 za starosty Krzysztofa Lasockiego podjęto niezbyt szeroko zakrojone prace remontowe. Ponowny remont miał miejsce w roku 1611 w związku z uwięzieniem tu rodziny carów Szujskich. W czasie "potopu" zamek został spalony przez Szwedów. Wkrótce jednak został częściowo odbudowany a nawet wzniesiono na nim nowe obiekty. Kres istnieniu zamku położyły walki z czasów konfederacji barskiej doprowadzając go do stanu prawie kompletnej ruiny. W roku 1824 pozostający w ruinie zamek przekazany został przez cara Aleksandra I gminie ewangelickiej. Wówczas to został w większości rozebrany, a jego resztki wtopiono w bryłę powstałego na Wzgórzu Zamkowym kościoła ewangelickiego. Powstał on w części północnej. Od strony zachodniej do prezbiterium dobudowano budynek mieszkalny tzw. pastorówkę. W części wschodniej posadowiono wolnostojący budynek mieszkalny murowany. Regularny rysunek planu zabudowy zamyka od strony południowej obiekt gospodarczy.

Usytuowany w północnej części wzniesienia kościół ewangelicki wybudowano po roku 1824 wg projektu H. Szpilewskiego. Jest to obiekt prostokątny, neogotycki z wieżą o podstawie kwadratu zlokalizowaną przy jego północno-wschodnim narożniku. Kościół ewangelicki był w tym miejscu do 1945 r., czyli do czasu, gdy tereny te musieli opuścić ewangelicy. Następnie do 1978 r obiekt służył jako świątynia katolicka. Wtedy przeszedł na własność skarbu państwa i przejęły go zakłady Elgo. Firma miała w nim utworzyć centrum kultury, ale plany nigdy nie zostały zrealizowane. Kiedy budynek stał się własnością miasta, był ruiną w fatalnym stanie. W latach 2002-2009 Gmina Miasta Gostynin przeprowadziła remont i przebudowę dawnego kościoła wraz z nową zabudową wzgórza według projektu budowlanego: *Remont kapitalny kaplicy z basztą i rekonstrukcja obiektów wzgórza zamkowego w Gostyninie* - Budynek A. Zakład Projektowania mgr inż. Ryszard Piosik. Obecnie mieści się tam restauracja. Usytuowany w północnej części wzgórza kościół po ewangelicki z wieżą jest wpisany do rejestru zabytków 87/419/62W pod nazwą „Kaplica i baszta zamkowa”.

3. Opis budynku

Elewacja wschodnia złożona jest z elewacji zamykającej nawę kościoła oraz przylegającej do niej dwukondygnacyjnej wieży (fot. 48). Fasada trójosiowa zwieńczona krenelażem, który horyzontalnie wieńczy pierwszą kondygnację wieży. Wertykalnie podzielono elewację za pomocą pilastrów. Pole środkowe zamknięto w górnej części ostrołukową arkadą wspartą na dwóch pilastrach.

Przyległa do elewacji kościoła prostokątna wieża w dolnej części pokryta boniami podzielona gzymsem, nad którym występuje prostokątna płycina z okrągłym medalionem. W górnej części wieża zwieńczona gzymsem wspartym na ostrołucznych pasie arkadowym zwieńczonym krenelażem.

Elewacja północna złożona jest z wieży oraz wzdłużnej elewacji kościoła (fot. 45). W podziale wertykalnym elewacja podzielona jest pilastrami. Pomiędzy pilastrami występują w dolnej kondygnacji prostokątne okna, w górnej kondygnacji ostrołuczne. W podziale horyzontalnym elewację kościoła od dołu zamyka wysoki cokół, od góry mocno wysunięty gzymś.

Elewacja południowa podzielona wertykalnie pilastrami (fot. 44). Do ostatniego pola od strony zachodniej przylega budynek "B". Pomiędzy pilastrami występują prostokątne na dole i ostrołuczne w górnej części okna. Dach pokryty jest dachówką.

Elewacja zachodnia - trójosiowa ryzalitowana (fot. 52). W osi środkowej występuje ostrołuczne okno. Ściana szczytowa zwieńczona jest pasem ostrołukowej arkady, nad którą występuje mocno wysunięty gzymś. W osiach zewnętrznych dolnej kondygnacji występują ostrołukowe wnęki, nad nimi prostokątne płyciny.

Wejście do budynku znajduje się od strony wschodniej i południowej. Przy ścianie wschodniej znajdują się schody prowadzące na antresolę, która obiega budynek wzdłuż ścian północnej i południowej oraz wzdłuż ściany wschodniej.

Więźba dachowa drewniana wieszarowa. Dach dwuspadowy kryty dachówką. Drzwi zewnętrzne w ścianie wschodniej drewniane płycinowe dwuskrzydłowe.

Od strony wschodniej do północnej ściany budynku kościoła przylega wieża. Trzon dzisiejszej wieży stanowią mury dawnej wieży zamkowej. Wzniesiono ją na planie kwadratu (o boku zewnętrznym długości ok. 7.5 m) z cegły gotyckiej w wątku polskim wiązanej zaprawą wapienno-piaskową na fundamencie z kamienia. Pozostały po niej dwie kondygnacje naziemne oraz kondygnacja głębokiej częściowo zasypanej piwnicy. Grubość ścian wieży w partii naziemnej wynosi w przypadku ściany południowej 1.90 m, (skuta w trakcie budowy kościoła), zachodniej i wschodniej 2.20m, a północnej 2,40 m. Zachowały się one do wysokości ok. 9 m nad poziom otaczającego terenu.

Znajdująca się pod wieżą piwnica wylicowana jest cegłą gotycką w układzie polskim. Przykrywa ją krzyżowe sklepienie. Oba współczesne wejścia, tak do piwnicy (zamurowane w 1983) jak i na wieżę wykonano w trakcie lub w związku z budową kościoła ewangelickiego.

Wskaźniki techniczne

- powierzchnia zabudowy	398.8 m ²
- powierzchnia użytkowa	342.7 m ² w tym: sala restauracyjna -193.3 m ²
- kawiarnia	113.3 m ²
- kubatura -	3855.0 m ²

4. Zakres robót remontowych wg projektu budowlanego z 2001r.

W latach 2002-2009 przeprowadzony został remont i przebudowa budynku według projektu budowlanego: *Remont kapitalny kaplicy z basztą i rekonstrukcja obiektów wzgórza zamkowego w Gostyninie - Budynek A*. Zakład Projektowania mgr inż. Ryszard Piosik, 2001 r. Projekt zakładał przeprowadzenie robót opisanych w poz. 4.1 do 4.12.

4.1. Fundamenty

W trakcie odkrywek wykonanych przez autorów opinii technicznej stwierdzono ubytki w fundamentach kamiennych oraz luźno ułożone kamienie. Dla wzmocnienia i ustabilizowania murów fundamentowych należy:

Odkopać mury ścian zewnętrznych na głębokość 1.0 m od projektowanego poziomu terenu odcinkami długości 2.0 m co 4.0 m wzdłuż każdej ściany. Po oczyszczeniu murów wykonać ściankę dociskową z betonu B-20 o grub. 20 cm. Po zaizolowaniu ścian dwukrotnie Izolbetem wykopy zasypać i zagęścić (nie stosować urządzeń udarowych). Odślonić następne odcinki przylegające do wykonanych i wykonać ścianki dociskowe. Prace prowadzić do całkowitego obetonowania ścian z obu stron (od zewnątrz i od wewnątrz budynku).

Odkopać fundamenty pod słupki drewniane antresoli. Sprawdzić głębokość posadowienia i powiadomić nadzór autorski. Fundamenty będą wzmocnione przez obetonowanie warstwą grubości 20 cm z betonu B-20.

4.2. Ściany

Skuć tynki na ścianach (od zewnątrz i wewnątrz budynku). Po odsłonięciu ścian ustali się na budowie zasięg zawilgocenia i procent wilgotności ścian (badania przeprowadzi firma CAPAROL). Ściany mokre zostaną zabezpieczone tynkiem renowacyjnym firmy CAPATECT SANIERPUTZ system WTA według technologii ustalonej przez firmę (system III lub IV).

Uwaga!

Spoiny poziome należy wydrapać na głębokość 1÷1,5 cm.

W sąsiedztwie wieży należy wzmocnić ścianę północną w następujący sposób:

- wykonanie w co czwartej spoinie bruzdy na głębokości ok. 6 cm i długości ok. 50 cm obu stronach rysy przez usunięcie zaprawy
- wymycie tych fragmentów ścian wodą pod dużym ciśnieniem
- wprowadzenie w bruzdy prętów zbrojeniowych $\phi 6$ ze stali A-III na zaprawie cementowej 8 MPa
- wypełnienie bruzd zaprawą cementową 8 MPa.

Występujące na ścianach zawilgoconych zieleńce należy zlikwidować stosując preparat PLEŚNIOTOX.

Powyżej na ścianach zewnętrznych i wewnętrznych należy wykonać tynki wapienne. Malowanie ścian farbami krzemianowymi.

4.3. Stropy

Strop drewniany nad przyziemiem.

Belki stropu poddasza są elementami konstrukcji dachu.

Stwierdzono silne uszkodzenia korozyjne wiązarów przylegających do ścian szczytowych oraz korozję biologiczną znacznych fragmentów belki podłużnej, do której w połowie rozpiętości mocowane są belki stropowe. Dla właściwej oceny stanu konstrukcji należy oczyścić elementy z luźnych części przez skrobanie lub ociosanie. Elementy uszkodzone, w których stopień zniszczenia przekracza 25% przekroju poprzecznego należy usunąć i zastąpić nowym wykonanym z drewna zdrowego. Elementy zniszczone, w których stopień zniszczenia nie przekracza 25% przekroju poprzecznego można będzie pozostawić po dezynfekcji i impregnacji oraz ewentualnych wzmocnień lokalnych. Belkę podłużną podpierającą belki stropowe należy wzmocnić przy pomocy belek stalowych z I 160 przykręconych do wiązarów. Styk belek stalowych należy wykonać na przemian.

Uwaga! Wzmocnienie belki podłużnej należy wykonywać na odciążonej konstrukcji dachu tj. po zdjęciu starych dachówek. Do belek stropowych przykręcić ruszt metalowy z kształtowników ocynkowanych w odstępach co 35 cm i przymocować dwie warstwy płyt gipsowo-kartonowych GKFI (płyty układać mijankowo).

Ocieplenie stropu wykonać z wełny mineralnej DACHROK firmy ROCKWOOL 2 x 10 cm (mijankowo). Na belkach stropowych ułożyć pomosty kontrolne z desek grubości 42 mm.

Strop antresoli

Stwierdzono belki lokalnie zawilgocone i porażone przez owady. Belki oczyścić, zdezynfekować i zaimpregnować oraz zabezpieczyć przeciwogniowo preparatem FOBOS M-2 wg instrukcji producenta.

Wykonać nową podłogę z bali ostruganych łączonych na wpust i przybijanych do beleczek stropu antresoli. Na podłogę z desek ułożyć sklejkę wodoodporną grubości 8 mm i przykręcić do podłogi wkrętami pasywowanymi z łbem wpuszczanym. Styki płyt zeszlifować, nierówności przeszpaclować i zeszlifować: Sufit wykonać z płyt GKFI podwójnych na ruszcie metalowym. Od strony wschodniej nad „kruchtą” wykonać płytę stropową żelbetową grubości 14cm z betonu B20 oraz schody wachlarzowe żelbetonowe z betonu B20. Płyta oparta na bruzdach głębokości 15 cm wykutych w ścianach istniejących i podciągu żelbetonowym opartym na słupach i ścianach oddzielających salę restauracyjną od hallu. Szczegóły wykonania płyty, wspornika i schodów pokazano na rysunkach konstrukcyjnych. Schody wachlarzowe wpuszczane w ściany istniejące oraz oparte na ścianie grubości 12 cm murowanej, z cegły pełnej kl 150 na zaprawie cem.wap. 30. Ścianki posadowione na własnych fundamentach. Od strony zachodniej zaprojektowano powiększenie antresoli. Strop o konstrukcji stalowej z belką główną (podciągami) z dwuteownika HEB 180 oraz żeber z dwuteownika 140 co 1,60 m

4.4. Dach

Należy zdjąć pokrycie dachowe (z dachówek esówek) oczyścić krokwie i wszystkie elementy drewniane, uszkodzone odcinki wyciąć i wstawić nowe, szczególnie w rejonie styku z wieżą, gdzie należy wykonać nowe podparcia dla krokwi oraz nowe wstawki w krokwie. Elementy drewniane zdezynfekować, zaimpregnować i pokryć środkiem przeciwogniowym FOBOS M-2. Po wykonaniu tych prac i wzmocnieniu belki podłużnej przybić do krokwi folię paroprzepuszczalną zostawiając szczelinę ~5 cm wzdłuż kalenicy. Folię zabezpieczyć kontrłatami przybitymi do krokwi. Wykonać nowe pokrycie dachu z dachówek ceramicznych firmy MEINDL

firmy ROMANO L 21. Wzdłuż okapu zamocować drabinki przeciwsniegowe z obu stron budynku.

4.5. Stolarka okienna

Stolarka okienna, drewniana, jednoramowa, z drewna klejonego malowana. Szklenie okien - szkło jednokomorowe wypełnione gazem o wsp. $K=1,1\text{W/m}^2\text{K}$. Okna wykonać odwzorowując okna istniejące.

4.6. Stolarka drzwiowa

Drzwi wejściowe do budynku i drzwi z sali restauracyjnej na korytarz wykonać drewniane z drewna sezonowanego i wysuszonego, ściśle odwzorowując drzwi istniejące. Drzwi wejściowe do sanitariatów płytowe drewniane. Drzwi prowadzące do sali restauracyjnej oraz drzwi kelnerskie aluminiowe szklone szkłem bezpiecznym 4 mm.

4.7. Ścianki działowe

Ścianki działowe grubości 12 cm murowane z cegły na zaprawie c.w.30 na własnych $\phi 6$ co 25 cm (A-I). Na antresoli ścianki z płyt gipsowo-kartonowych GKFI na ruszcie metalowym z wypełnieniem wełną mineralną „twardą” grub. 5 cm.

4.8. Tynki wewnętrzne

Tynki wewnętrzne wapienne, na ścianach zawilgoconych tynki renowacyjne firmy CAPAROL. W sanitariatach tynki obłożono glazurą do wysokości 2.0 m od podłogi.

4.9. Podłogi i posadzki

Posadzki wykonać wg oznaczeń na rysunkach. Na schody stosować gresy ryflowane lub z wmontowanymi na stałe paskami przeciwpoślizgowymi.

4.10. Roboty malarskie

Sufity malowane farbą wapienną firmy CAPAROL Calcimur Innen Kalkfarbe 2x. Ściany malowane farbami krzemianowymi Silitol BSO Innen Farbe 2 x z uprzednim zagruntowaniem grunt 111 Koncentrat (2:1) (dwie części koncentratu 1 część wody). Kolory zostaną ustalone w projekcie aranżacji wnętrz.

4.11. Kolorystyka elewacji

- ściany tynkowane, malowane farbami krzemianowymi firmy CAPAROL w kolorze PERL 20, SIENA 110 oraz białym,
- rynny tworzywowe w kolorze brązowym lub z blachy miedzianej,
- rury spustowe tworzywowe w kolorze białym lub z blachy miedzianej,
- dach - dachówka MEINDL typ ROMANO L21 w kolorze czerwieni naturalnej,
- okna drewniane jednoramowe malowane w kolorze teak farbami SIKKENS,
- drzwi drewniane malowane w kolorze teak farbami SIKKENS.

4.12. Wieża

Należy zlikwidować istniejące schody drewniane i je odtworzyć z drewna zaimpregnowanego preparatem FOBOS M-2. Konstrukcję drewnianą dzwonnicy oczyścić, mniejsze uszkodzenia wymienić, zaimpregnować preparatem FOBOS M-2.

Galeria na wieży

Skuć popękane warstwy posadzki betonowej, uzupełnić brakujące fragmenty krenelażu, ułożyć nową warstwę betonu podkładowego ze spadkiem na zewnątrz B-15 zbrojonego siatką. W betonie wykonać szczeliny dylatacyjne, w narożnikach między słupkami krenelażu ułożyć obróbki blacharskie „okapowe”. Po wyschnięciu betonu wykonać izolację z dwóch warstw papy termozgrzewalnej VEDAG z wyprowadzeniem na obróbki blacharskie. Na izolację ułożyć warstwę betonu B20 grubości ~ 4 cm zbrojonego siatką i powleczonego środkiem impregnującym ADDIMENT Impregnat BS. Szczeliny dylatacyjne w narożnikach wypełnić masą fugową COMPAKTA PU 3000 (ADDIMENT).

Sklepienie wieży

Skuć warstwę nawierzchnię z betonu, sprawdzić stan faktyczny istniejącego sklepienia z cegły (w przypadku złego stanu sklepienia powiadomić nadzór autorski w celu ustalenia dalszego postępowania). Ułożyć folię PCV z wywinięciem na mury. Wykonać zbrojoną warstwę betonu spodniego (w kopertę) z oddylatowaniem od murów krenelażu. Spoinę dylatacyjną szer. ~ 2.0 cm wypełnić masą COMPAKTA PU 3000. Na betonie ułożyć dwie warstwy papy VEDAG (termozgrzewalna) z wypuszczeniem na obróbki blacharskie między słupkami krenelażu.

3. Opis uszkodzeń tynków i powłok malarskich

Po 10 latach użytkowania budynku na elewacjach widoczne są uszkodzenia w postaci złuszczenia powłok malarskich, zarysowań, kruszenia się i odpadania tynków.

Elewacja południowa

W dolnych partiach elewacji, głównie na przyporach występują drobne rysy w tynku (fot. 16÷18). W miejscach zarysowań tynk jest lokalnie „odparzony”. Nad cokołem stwierdzono również ubytki powłok malarskich (fot. 15÷18, 44) – farba, która tworzy powłokę odspoiła się od podłoża i łuszczy się. Na ścianie attyki widoczne są również niewielkie ubytki tynku (fot. 19). Widoczny jest stary tynk wapienny, który nie został usunięty podczas remontu. Na starym tynku wykonano jedynie szpachlę, która odspoiła się od podłoża. Ubytki tynku znajdują się w miejscu zalewanym przez wodę. Gzyms zabezpieczony jest dachówka karpiówką, która w tym miejscu nie zapewnia prawidłowego odprowadzenia wody.

Uszkodzenia tynku pokazano na rysunku 1.

Elewacja północna

Na ścianie północnej budynku występują liczne zarysowania, głównie w tynku (fot. 30, 32). W miejscach zarysowań tynk jest lokalnie „odparzony”. Nad cokołem stwierdzono również ubytki i odspojenia powłok malarskich (fot. 31). Znaczne ubytki farby występują również na ścianie attyki i w rejonie gzymsu od strony zachodniej (fot. 34). Na przyporach widoczne są zielone powierzchnie – glony porastające ściany (fot. 30÷34, 49).

Fragment gzymsu od strony attyki zachodniej jest poluzowany (fot. 60). Spodnia część gzymsu wykonana jest z płyty cementowej i mocowana do drewnianego stelaża, który został zniszczony przez grzyby (fot. 55, 58). Widoczne są również niewielkie ubytki tynku pod gzymsem (fot. 60) i na attyce (fot. 72). Ściana attyki wykonana jest z cegły ceramicznej na zaprawie

wapiennej i na skutek zamakania i zamrażania nastąpiło odpadanie tynku i powierzchni cegieł (fot. 74).

Podobnie jak na ścianie południowej pod cienką szpachla z dużą zawartością cementu znajduje się stary tynk wapienny, który nie został usunięty podczas remontu.

Uszkodzenia elewacji północnej pokazano na rysunku 2.

Elewacja wschodnia (frontowa)

Widok elewacji pokazano na fot. 48. Na ścianie wschodniej budynku występują zarysowania, głównie w tynku (fot. 21, 24÷26). W miejscach zarysowań tynk jest lokalnie „odparzony”. Występują liczne odspojenia, wybrzuszenia tynku i powłok malarskich głównie w rejonie gzymsów (fot. 20, 22, 23, 25, 26). Wynikają one głównie z nieprawidłowego odprowadzenia wody z gzymsów (fot. 78, 88).

Znaczne odspojenia i ubytki powłok występują również na ścianie wieży (fot. 75÷77). Pod powłokami znajduje się tam tynk cementowy ułożony na starym tynku wapiennym (fot. 80, 81). W miejscu tym przed remontem mur był mocno zawilgocony z powodu braku odwodnienia stropu dolnej części wieży (fot. 97).

Przy drzwiach wejściowych widoczne są ślady „napraw”. Dolne partie muru pomalowano nieprzepuszczalną farbą, która uniemożliwia odprowadzenie wilgoci z muru, co skutkuje pęcherzami i odspojeniem powierzchni tynku (fot. 42).

Uszkodzenia elewacji wschodniej pokazano na rysunku 3.

Elewacja zachodnia

Na ścianie zachodniej budynku występują zarysowania, głównie w tynku (fot. 35÷41, 52). W miejscach zarysowań tynk jest lokalnie „odparzony”. Stwierdzono liczne odspojenia, wybrzuszenia tynku i powłok malarskich głównie w rejonie gzymsów (fot. 61 ÷65). Wynikają one głównie z nieprawidłowego odprowadzenia wody z gzymsów (fot. 67÷69). Odspojenie tynku występuje również pod oknem poddasza (fot. 63). Znaczne ubytki tynku i muru występują na attyce (fot. 65÷69).

Pod powłokami malarskimi znajduje się tynk cementowy ułożony na starym tynku wapiennym.

Uszkodzenia elewacji zachodniej pokazano na rysunku 4.

Wnętrze budynku

Wewnątrz budynku widoczne są uszkodzenia tapet i tynków nad posadzką (fot. 6,7 i 8 oraz 11 i 12). W miejscach tych tynki „sypią się” i widoczne są wykwity solne. Na pozostałej części parteru, do wysokości ok. 1.1m znajdują się okładziny drewniane, które maskują stan tynków nad posadzką. Powyżej okładzin widoczne są ślady napraw, gdzie wymieniano fragmenty tynków (fot. 9). Wewnątrz budynku, w sąsiedztwie wieży występuje zarysowanie ściany (fot. 10).

4. Określenie przyczyn uszkodzeń

Podstawą przyczyną uszkodzeń tynków i powłok malarskich jest niewłaściwa (niezgodna z projektem budowlanym) technologia napraw tynku przy remoncie w latach 2002-2009. Podczas oględzin, w miejscach odkrywek nie stwierdzono zastosowania tynków renowacyjnych w miejscach kruszenia się tynków. Do napraw zastosowano szpachle cementowe i farby, które nie przepuszczają pary wodnej i odpajają się od starych tynków wapiennych. Błędem było również ułożenie nieprzepuszczalnych tapet na zwilgocone i zasolone mury.

Prawdopodobnie nie wykonano również, zalecanego w projekcie obetonowania fundamentów z izolacją pionową. W odkrywce wykonanej przy ścianie północnej w miejscu projektowanego betonu nawiercono jedynie mokrą cegłę (fot. 92).

Gzymsy są zabezpieczone dachówką karpiówką, która nie gwarantuje prawidłowego odprowadzenia wody, w wyniku czego powstają zacieki i ubytki tynków.

Attyka i krenelaż nie zostały zabezpieczone przez hydrofobizację przed wnikaniem wody.

5. Pomiary wilgotności murów

W dolnych partiach ścian budynku występują charakterystyczne ubytki powłok malarskich i odspojenia tynku spowodowane nadmiernym zawilgoceniem, a w efekcie zasoleniem ścian i tynków. Fundamenty i ściany budynku nie mają izolacji przeciwwilgociowej poziomej, a w wykonanej odkrywce fundamentów budynku nie stwierdzono także izolacji przeciwwilgociowej pionowej. Na zewnątrz budynku wykonano kamienny cokół, który osłonił zawilgocone ściany. Wewnątrz budynku znajdują się okładziny drewniane, które również osłoniły dolne partie ścian. Nad cokołem wykonano mocny tynk cementowy, który w znacznym stopniu utrudnia wysychanie ścian i powoduje podniesienie się poziomu ich zawilgocenia.

W celu oceny zawilgocenia murów dokonano pomiarów wilgotności na zewnątrz i wewnątrz budynku. Do pomiarów użyto wilgotnościomierza Protimeter Surveymaster. Wyniki pomiarów przedstawiono na rzucie przyziemia kolorem czerwonym (rysunek 5 w załączniku 2). Poziom, powyżej którego wilgotność względna muru nie przekracza 3% (granica muru suchej) opisano na rzucie kolorem czerwonym w centymetrach. Powyżej tej granicy mur jest suchy. Wewnątrz budynku poziom zawilgocenia ścian określono od poziomu podłogi, a na zewnątrz od cokołu budynku.

Poziom, do którego mur jest zawilgocony murów sięgał maksymalnie 2,30m powyżej poziomu podłogi wewnątrz budynku. Na zewnątrz budynku zawilgocenie sięgało 1,8m powyżej poziomu cokołu. Wilgotność względna muru mierzona przy cokole dochodziła do 12%.

Wyniki pomiarów przedstawione zostały na rysunku nr 5 w załączniku 2.

6. Program prac konserwatorskich

W proponowanym programie prac konserwatorskich przyjęto materiały firmy Caparol, gdyż materiały tej firmy miały być zastosowane przy remoncie budynku w latach 2002-2009 i trudno jest obecnie określić, czy nie zostały użyte w jakiejś części obiektu, czy warstwie naprawczej. Możliwe jest użycie materiałów innych firm o podobnych właściwościach.

6.1. Proponowany sposób gruntownego remontu elewacji i tynków wewnętrznych

1. Usunąć odspojone szpachle i tynki - jeżeli tynk się trzyma - zostawić, jeżeli się nie trzyma – odkuć do pierwotnego tynku wapiennego lub muru. Z dokonanych oględzin i „ostukania elewacji” wynika, że odspojone jest ok. 30% tynków;
2. Z zawilgoconych i zasolonych dolnych części ścian nad cokołem usunąć tynki. Poziom, do którego mury są zawilgocone pokazano na rysunku nr 5 w załączniku 2.
3. Przeprowadzić dezynfekcję elewacji środkiem **CAPATOX**;
4. Umyć elewację myjką ciśnieniową z tak dobranym ciśnieniem, aby usunąć luźne fragmenty, a pozostawić trwale związane z murem.
5. Na dolnych częściach muru, do poziomu zawilgocenia (rysunek 5 z załączniku 2) wykonać tynki WTA:
 - a. Pierwsza warstwa – obrzutka cementowa 030 CT Vorspritz (pokryć 50 - 60% powierzchni);
 - b. Druga warstwa – tynk renowacyjny – 031 CT Porengrundputz WTA (min. 10 mm);
 - c. Trzecia warstwa – tynk renowacyjny – 032 CT Sanierputz Rapid (min. grubość 15 mm);
 - d. Czwarta warstwa (bezpośrednio na 032 CT Sanierputz Rapid) szpachla Capalith Fassadenspachtel P (min. 3 mm) – ten etap można pominąć malując bezpośrednio zafilecowaną drugą warstwę tynku Sanierputz.
6. Miejsca powstałych ubytków w tynku wapiennym wzmocnić środkiem krzemianowym **Sylitol 111 Konzentrat** rozcieńczonym z wodą w stosunku 2:1 – intensywnie wcierać pędzlem. Miejsca gdzie jest mocny tynk cementowy przed nałożeniem szpachli zagruntować środkiem **Putzgrund 610** (mostek szczepny);

7. Ubytki naprawiać szpachlą **Capalith Fassadenspachtel P** (można nią uzupełniać ubytki do 20 mm lub szpachlować po całości płaszczyzny wymagające odtworzenia (do 9 mm grubości). Głębsze ubytki naprawiać materiałami **Histolith Trass-Kalkputz** (do 60 mm) i wygładzić szpachlą Capalith;
8. Ujednoczyć fakturę całej elewacji - naprawianą i nie naprawianą - środkiem **Sylitol Mi-nera** (propozycja);
9. Sprawdzić jakość odwodnienia gzymsów, gdyż występują tam pęknięte dachówki (fot. 67, 68, 88) i nieszczelności pomiędzy dachówkami, które skutkują zalewaniem gzymsów i erozją tynków i murów. W sytuacjach, w których dachówki nie gwarantują skuteczności odprowadzenia wody zastosować dodatkowe obróbki z blachy. Na szczytach połączeń zastosować dodatkowe obróbki z blachy, gdyż obecnie woda może spływać po ścianach (fot. 64, 71, 73);
10. Całość pomalować farbą krzemianową **Sylitol Finish 130** lub silikonową **AmphSilan Plus** w kolorystyce wg załącznika 3.

Krenelaż

1. Usunąć stary tynk;
2. Przeprowadzić dezynfekcję środkiem **CAPATOX**;
3. Umyć myjką ciśnieniową z tak dobranym ciśnieniem, aby usunąć luźne fragmenty, a pozostawić trwale związane z murem;
4. Wyrównać powierzchnię zaprawą **Caparol Universal**;

5. Nałożyć specjalną 2 składnikową masę szpachlową **CarboNit** na grubość ok. 2-4 mm;
6. Po wyschnięciu pierwszej warstwy, jeszcze raz nałożyć szpachlę **CarboNit** zatapiając w niej siatkę (ok. 3-4mm);
7. Całość pomalować farbą **CarboSol Compact** w kolorystyce wg załącznika 3.

Proponowany sposób naprawy tynków wewnętrznych

Obiekt jest użytkowany (rezerwacje na najbliższe kilka lat), a uszkodzenia wewnętrzne są niewielkie, dlatego naprawy można prowadzić w ramach remontów bieżących.

Największe uszkodzenia występują w holu, gdzie ułożone są nieprzepuszczalne tapety (fot. 6÷8 i 11÷12). Podczas remontu należy usunąć tapety i zasolone tynki do wysokości zawilgocenia muru (rys. 5). W ich miejsce wykonać tynki renowacyjne spełniające wymagania WTA np. w systemie Capatect Sanierputz Rapid.

W skład systemu wchodzi:

- Capatect Vorspritz (obrzutka tynkarska),
- Capatect Sanierputz Rapid
- Capatect Glattspachtel

Całość pomalować farbą krzemianową **Sylitol Finish 130** lub silikonową **AmphSilan Plus**.

Uwaga:

Wszystkie materiały należy stosować zgodnie z zaleceniami producenta podanymi w kartach technicznych.

6.2. Konserwacja elementów drewnianych

6.2.1. Konserwacja stolarki okiennej i żaluzji na wieży

W oknach od strony południowej, wschodniej i zachodniej stwierdzono lokalne złuszczenia powłok malarskich. Dotyczą one głównie dolnej części ościeżnic i szprosów.

Powłoki malarskie żaluzji na wieży również uległy zniszczeniu. Okna i żaluzje wymagają renowacji.

Wskazane jest, aby do renowacji ram okiennych należy stosować te same produkty, którymi uprzednio zostały pokryte przez producenta. Jeśli nie uda się ustalić, jakich powłok użyto można zastosować np. produkty firmy Teknos.

Przed przystąpieniem do renowacji należy zabezpieczyć okucia przed zamalowaniem. Wszystkie obszary, które będą podlegały renowacji powinny zostać gruntownie wyczyszczone.

Powierzchnie, na których nie doszło do złuszczenia powłok należy przeszlifować droбноziarnistym papierem ściernym. Należy uważać, aby nie zeszlifować podkładu. Powierzchnię starannie odkurzyć z pyłu i przemyć. Po całkowitym wyschnięciu przy pomocy syntetycznego

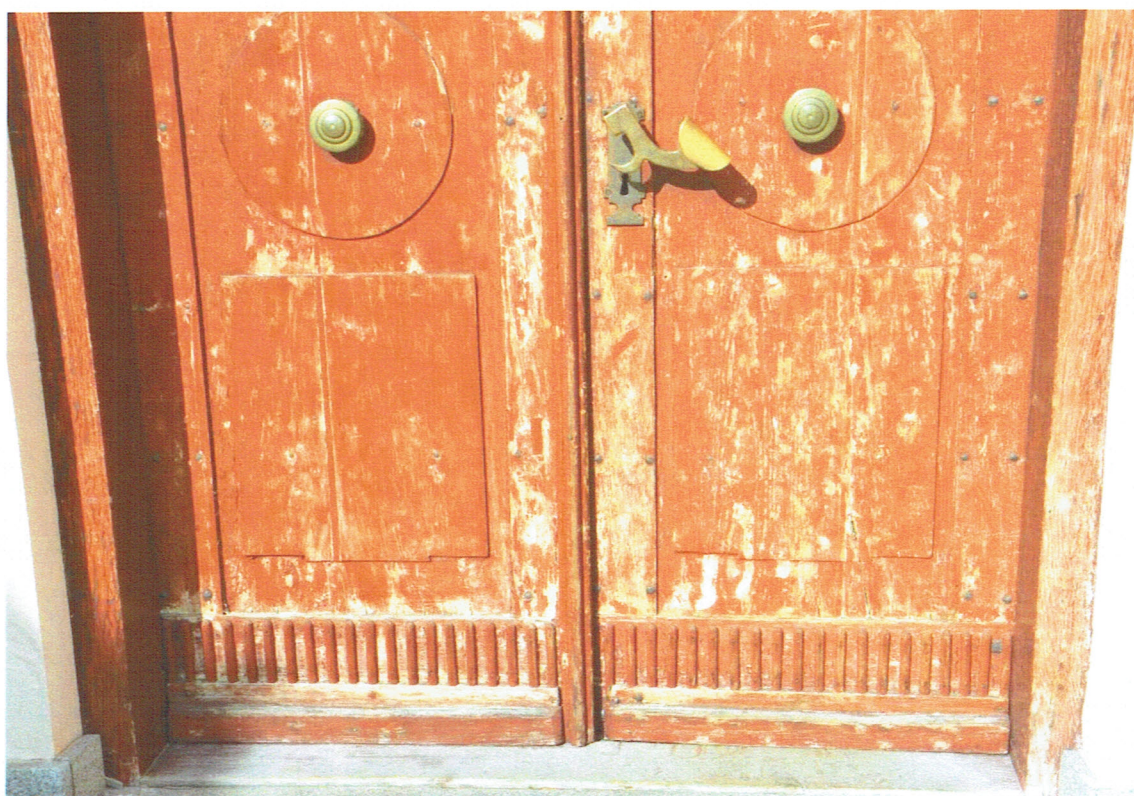
pędzla o długim włosiu do farb akrylowych наносimy dwie warstwy nawierzchniowe Aquatop 2600 w odpowiednim kolorze i połysku. Przed nałożeniem drugiej warstwy należy odczekać cztery godziny.

W przypadku występowania złuszczeń konieczna jest całkowita odbudowa powłok. Zdzieramy zniszczoną powłokę używając do tego papieru ściernego o średniej a następnie o drobnej grubości ziarna. Powierzchnię starannie odkurzamy z pyłu, przemywamy, po czym pozwalamy jej całkowicie wyschnąć. Surowe drewno impregnujemy Teknol Aqua 1410. Po całkowitym wyschnięciu impregnatu powierzchnię gruntujemy podkładem w odpowiednim kolorze, w celu zwiększenia przyczepności farby nawierzchniowej np. Aqua Primer 2900.

Przy pomocy syntetycznego pędzla o długim włosiu do farb akrylowych наносimy dwie warstwy nawierzchniowe Aquatop 2600 w odpowiednim kolorze i połysku. Przed nałożeniem drugiej warstwy należy odczekać cztery godziny.

6.2.2. Konserwacja zabytkowych drzwi

Zabytkowe drzwi od strony wschodniej narażone są na opady deszczu i promieniowanie słoneczne, co spowodowało ich destrukcję. Nastąpiło złuszczenie powłok malarskich do warstwy podkładowej, a na fragmentach do surowego drewna.

Do renowacji drzwi zaproponowano materiały firmy Remmers, gdyż materiały którymi pokryto drzwi podczas ostatniej konserwacji nie są już produkowane.

Przed przystąpieniem do renowacji należy zabezpieczyć okucia przed zamalowaniem.

Powierzchnię drzwi i ościeżnicy należy przeszlifować papierem ściernym o granulacji 40, 60, a następnie 80. Powierzchnię starannie odkurzyć z pyłu. Na surowe drewno nakładamy 3 warstwy dekoracyjnej, rozpuszczalnikowej lazury HK-Lasur firmy Remmers w kolorze dębu rustykalnego. Należy stosować instrukcje producenta.

6.3. Proponowany sposób remontu elewacji (wariant oszczędny)

W wariantcie tym zrezygnowano ze skuwania dolnych partii ścian w strefie zawilgocenia, jeśli nie są one odspojone od podłoża oraz skuwania wszystkich tynków na krenelażu, lecz tylko odparzonych (ok. 30% tynków). Pozostawienie starych tynków w strefie zawilgocenia nie gwarantuje ich trwałości i może w przyszłości skutkować potrzebą ich lokalnych napraw.

1. Usunąć odspojone szpachle i tynki - jeżeli tynk się trzyma - zostawić, jeżeli się nie trzyma – odkuć do pierwotnego tynku wapiennego lub muru. Z dokonanych oględzin i „ostukania elewacji” wynika, że odspojone jest ok. 30% tynków;
2. Przeprowadzić dezynfekcję elewacji środkiem **CAPATOX**;
3. Umyć elewację myjką ciśnieniową z tak dobranym ciśnieniem, aby usunąć luźne fragmenty, a pozostawić trwale związane z murem.
4. Miejsca powstałych ubytków w tynku wapiennym wzmocnić środkiem krzemianowym **Sylitol 111 Konzentrat** rozcieńczonym z wodą w stosunku 2:1 – intensywnie wcierać pędzlem. Miejsca gdzie jest mocny tynk cementowy przed nałożeniem szpachli zagruntować środkiem **Putzgrund 610** (mostek szczepny);
5. Ubytki naprawiać szpachlą **Capalith Fassadenspachtel P** (można nią uzupełniać ubytki do 20 mm lub szpachlować po całości płaszczyzny wymagające odtworzenia (do 9 mm grubości).
6. Ujednolicić fakturę całej elewacji - naprawianą i nie naprawianą - środkiem **Sylitol Minera** (propozycja);
7. Sprawdzić jakość odwodnienia gzymsów, gdyż występują tam pęknięte dachówki i nieszczelności pomiędzy dachówkami, które skutkują zalewaniem gzymsów i erozją tynków i murów. W sytuacjach, w których dachówki nie gwarantują skuteczności odprowadzenia wody zastosować dodatkowe obróbki z blachy. Na szczytach połaci zastosować dodatkowe obróbki z blachy, gdyż obecnie woda może spływać po ścianach;
8. Całość pomalować farbą krzemianową **Sylitol Finish 130** lub silikonową **AmphSilan Plus** w kolorystyce wg załącznika 3.

Krenelaż

1. Usunąć odspojony tynk;
2. Przeprowadzić dezynfekcję środkiem **CAPATOX**;
3. Umyć myjką ciśnieniową z tak dobranym ciśnieniem, aby usunąć luźne fragmenty, a pozostawić trwale związane z murem;

4. Wyrównać powierzchnię zaprawą **Caparol Universal**;
9. Nałożyć specjalną 2 składnikowa masę szpachlową **CarboNit** na grubość ok. 2-4 mm;
10. Po wyschnięciu pierwszej warstwy, jeszcze raz nałożyć szpachlę **CarboNit** zatapiając w niej siatkę (ok. 3-4mm);
11. Całość pomalować farbą **CarboSol Compact** w kolorystyce wg załącznika 3.

Proponowany sposób naprawy tynków wewnętrznych

Obiekt jest użytkowany (rezerwacje na najbliższe kilka lat), a uszkodzenia wewnętrzne są niewielkie, dlatego naprawy można prowadzić w ramach remontów bieżących.

Rzecznik budowlany
dr inż. Marek Apela
nr upr. 314/96 wg Centralnego Rejestru
Rzeczników Budowlanych
09-400 Płock, ul. Włocławskiego 23a
tel. (0-24) 63-39-81

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

Warszawa, 1996.07. 17

OAU.7342-648/Kap/96

DECYZJA NR 314/96

Na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 3 lit "b" ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz.U. Nr 89, poz.414) i art. 104 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz U Nr 9. z .1980 r., poz. 26 z późn.zm), zarządzam:

Dr inż. Marek Kapela
urodzony 21 listopada 1955 roku w Elblągu,
ustanowiony przez Wojewodę Płockiego decyzją Nr GP.II.7342/20/96
z 31 maja 1996 roku
Rzecznawcą Budowlanym
w zakresie projektowania
w specjalności konstrukcyjno - budowlanej
zostaje wpisany do Centralnego Rejestru Rzecznawców Budowlanych
pod pozycją 314 / 96

Zgodnie z art. 15 ust. 3 Prawa budowlanego wpis niniejszy stanowi podstawę do podjęcia czynności Rzecznawcy budowlanego w określonym wyżej zakresie specjalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

UZASADNIENIE

Wobec uprawomocnienia się decyzji Wojewody Płockiego Nr. GP.III.7342/20/96 z dnia 30.05.1996 roku w przedmiocie nadania tytułu rzecznawcy budowlanego w zakresie projektowania w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Zgodnie z Ustawą z 11 maja 1995 roku o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74 poz. 368) może zostać zaskarżona w trybie art. 35 ust.1 bezpośrednio do tego Sądu z siedzibą w Warszawie, ul. Jasna 6 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują :

- 1) Pan dr inż. Marek Kapela
ul. Wyspiańskiego 23a
Płock
- 2) Wojewoda Płocki
- 3) a/a

Z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU
Orzecznictwa Administracyjnego

mgr Tomasz Surawski

WOJEWÓDZKI ODDZIAŁ
Państwowej Służby Ochrony Zabytków
w Płocku
09-400 Płock, ul. Zduńska 13A
tel. 62-76-71, tel./fax 62-75-58

Płock, 23 listopada 1998 roku.

PSOZ.5349-I/14/98.

ZAŚWIADCZENIE NR 13/98

Na podstawie art. 217 § 2 pkt 2 Kodeksu Postępowania Administracyjnego oraz na podstawie § 17 i 18 rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 11 stycznia 1994 roku o zasadach i trybie udzielania zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich przy zabytkach oraz prac archeologicznych i wykopaliskowych, warunkach ich prowadzenia i kwalifikacjach osób, które mają prawo prowadzenia tej działalności (Dz.U.Nr 16, poz. 55), **stwierdzam, że:**

Pan : dr inż. Marek KAPELA,

urodzony : 21 listopada 1955 roku w Elblągu,

zamieszkały : 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23 A,

posiada kwalifikacje określone w § 17 i 18 cytowanego rozporządzenia i może wykonywać prace w zakresie:

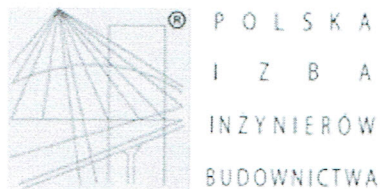
projektowania i nadzorowania w specjalnościach techniczno – budowlanych przy zabytkach nieruchomych.

Niniejsze zaświadczenie nie zwalnia od obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora zabytków na prowadzenie prac przy zabytkach, określonego przepisami powołanego wyżej rozporządzenia.

Niniejsze zaświadczenie może być cofnięte w razie ujawnienia, po jego wydaniu okoliczności, które mają wpływ na zakres prowadzonych prac lub nieprzestrzeganie postanowień ustawy o ochronie dóbr kultury oraz przepisów wydanych na podstawie tej ustawy.

Oplatę skarbową pobrano zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Z up. Wojewody
Wojewódzki Konserwator Zabytków
Ewa Jaszczyk
mgr inż. Ewa Jaszczyk

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

MAZ-IFL-XJ5-S83 *

Pan MAREK KAPELA o numerze ewidencyjnym MAZ/BO/6608/01
adres zamieszkania ul. WYSPIAŃSKIEGO 23A, 09-400 PŁOCK
jest członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2019-01-01 do 2019-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2018-12-10 roku przez:

Roman Lulis, Przewodniczący Rady Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Fot. 6. Fragment ściany wschodniej przy drzwiach wejściowych
– widoczne złuszczenie farby oraz zasolenie tynku w styku tapet

Fot. 9. Ślady napraw tynku nad okładziną drewnianą

Fot. 10. Zarysowanie ściany na styku z wieżą

Fot. 12. Ślady zasolenia tynku i muru – widoczne odspojenie tapet i powłok malarskich

Fot. 16 Ściana południowa budynku – widoczne zarysowania tynku i ubytki powłok malarskich

Fot. 19. Fragment elewacji południowej – widoczne ubytki tynku z ostatniego remontu

Fot. 20. Fragment elewacji wschodniej – widoczne ubytki i odspojenia tynku

Fot. 22. Zabytkowe drzwi frontowe – widoczne ubytki powłok malarskich

Fot. 26. Wieża od strony wschodniej – widoczne ubytki powłok malarskich

Fot. 36. Fragment elewacji zachodniej – widoczne ubytki i tynku i powłok malarskich

Fot. 41. Fragment elewacji zachodniej – widoczne ubytki i tynku i powłok malarskich

Fot. 44. Elewacja południowa

Fot. 48. Elewacja wschodnia

Fot. 50. Elewacja północna – widoczne mchy na przyporach

Fot. 52. Fragment elewacji zachodniej
– widoczne ubytki tynku, powłok malarskich i nierówności.

Fot. 54. Fragment elewacji zachodniej
- widoczne odspojenie poluzowanie okładzin gzymsu i korozja biologiczna deski stelaża

Fot. 61. Fragment elewacji zachodniej
- widoczne odspojenie tynku i spękanie starego tynku

Fot. 64. Fragment elewacji zachodniej
- widoczne gzymsu szczytowego

Fot. 72. Zniszczenia tynku, powłok malarskich i powierzchni muru attyki zachodniej

Fot. 77. Odspojenia szpachli cementowej i powłok malarskich na wschodniej ścianie wieży, w miejscu dawnego zawilgocenia

Fot. 79 i 88. Fragmenty elewacji wschodniej

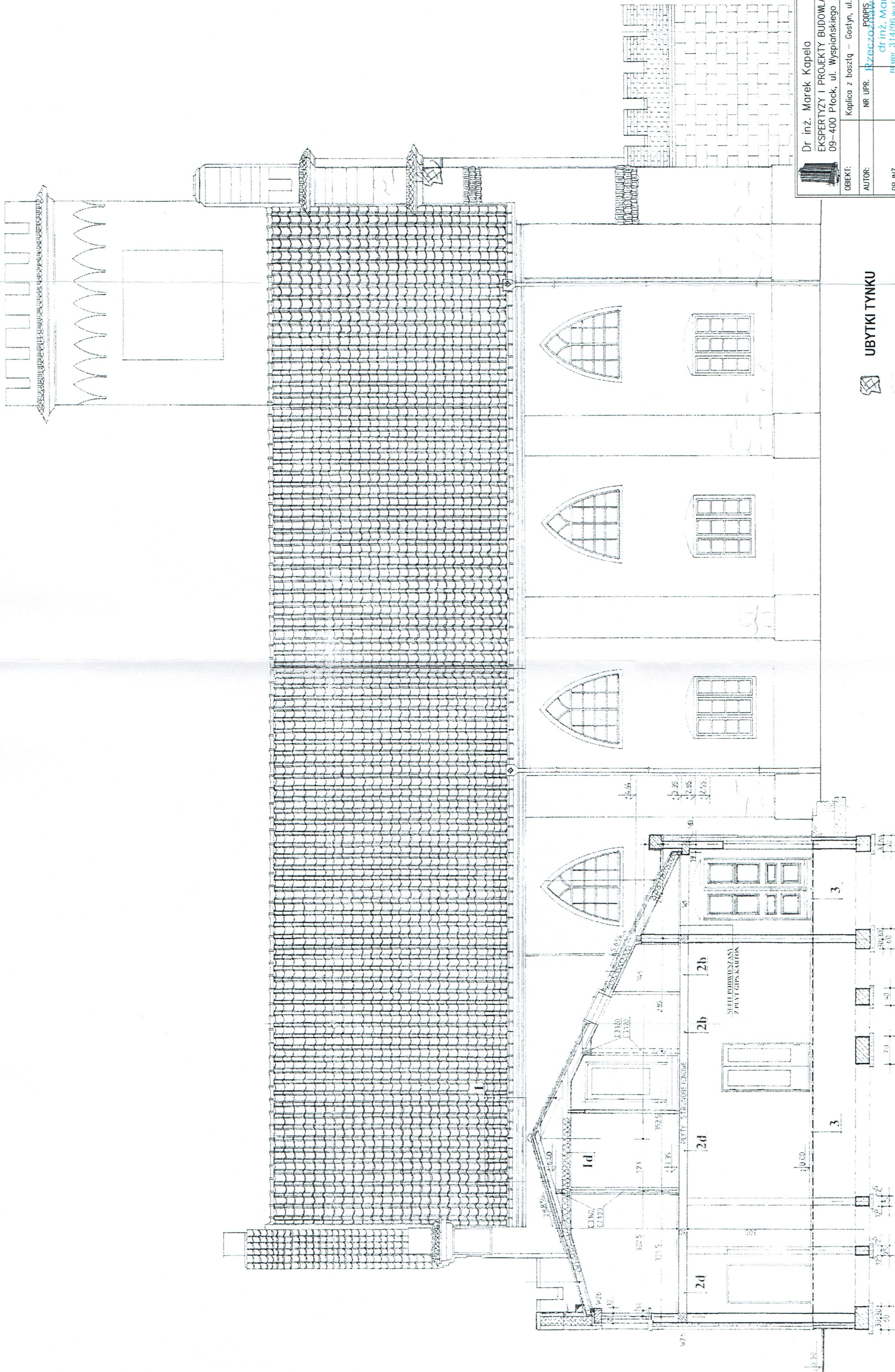
Fot. 96. Elewacja południowa przed remontem
– widoczny poziom zwilgocenia i zasolenia ścian

Fot. 97. Elewacja wschodnia przed remontem
– widoczny obszary zwilgocenia i zasoleni ścian

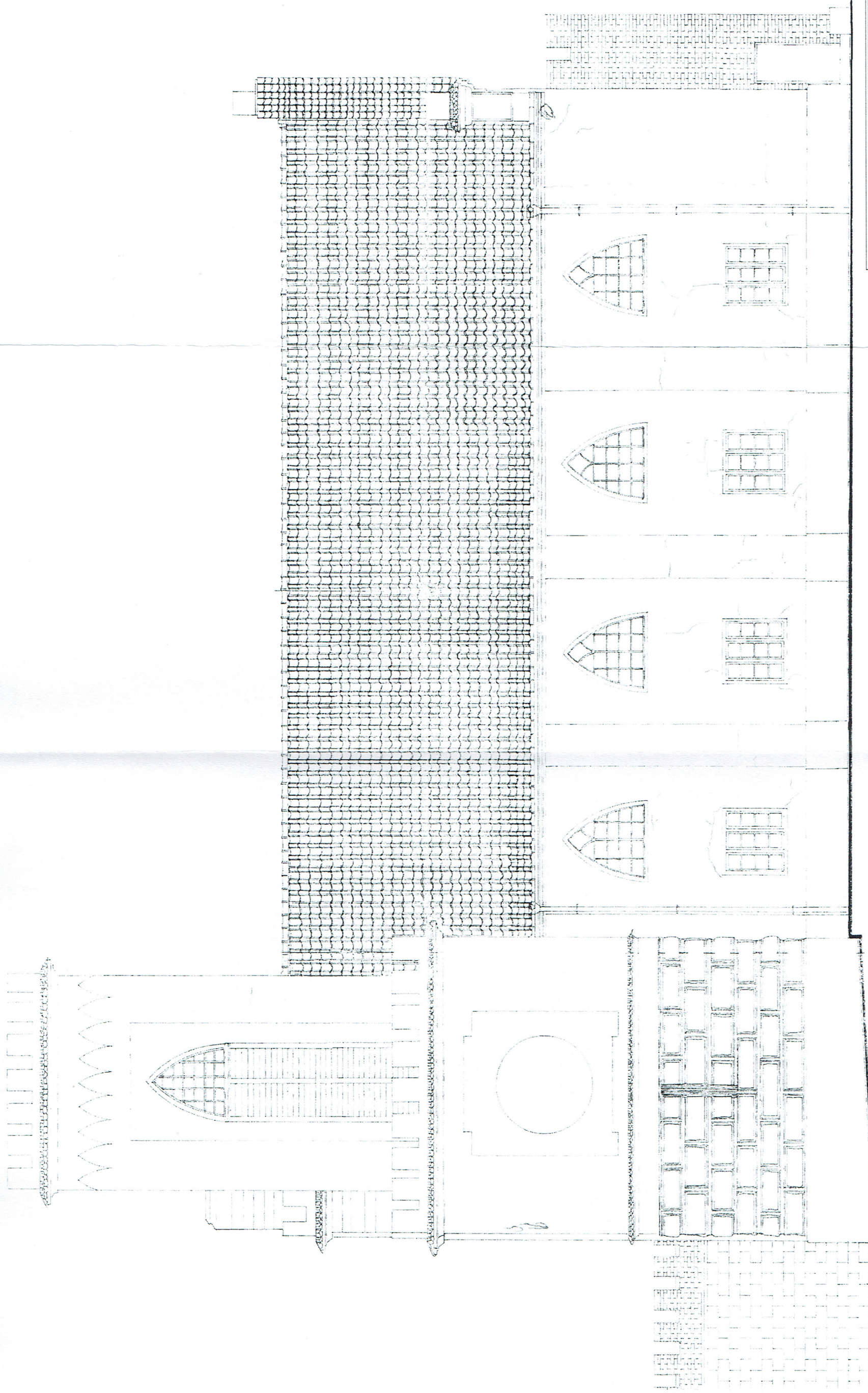
ZAŁĄCZNIK 2

Dokumentacja rysunkowa

 UBYTKI TYNKU
 RYSY W TYNKU

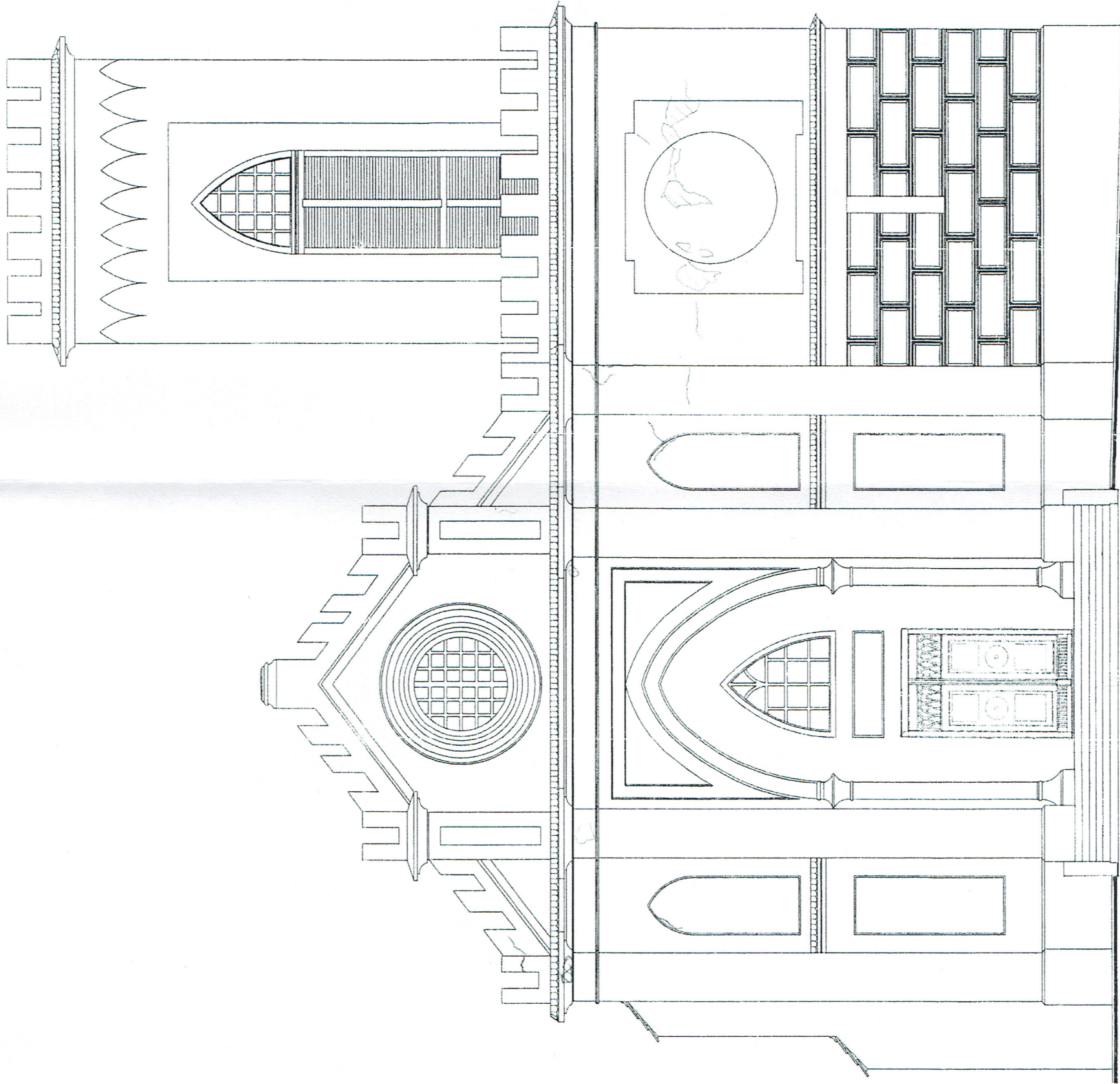
 Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A	
OBIEKT: Kaplica z baszłą – Gostyn, ul. Zamkowa 31	NR UPR. POPIIS Kaplica z baszłą – Gostyn, ul. Zamkowa 31
AUTOR: Dr inż. Marek Kapela Nr upr. 314/96 wg Cennego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23a Tel. 40-211-63-30-41	NR UPR. Rzeczoznawca budowlany dr inż. Marek Kapela Nr upr. 314/96 wg Cennego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23a Tel. 40-211-63-30-41
TYTUŁ RYSU: ELEWACJA POZUDNIOWA USZKODZENIA	FAZA: EKSPERTYZA BUDOWLANA
SKALA: 1:100	DATA: sierpień 2019
NR RYSU: 1	NR RYSU: 1

UBYTKI TYNKU

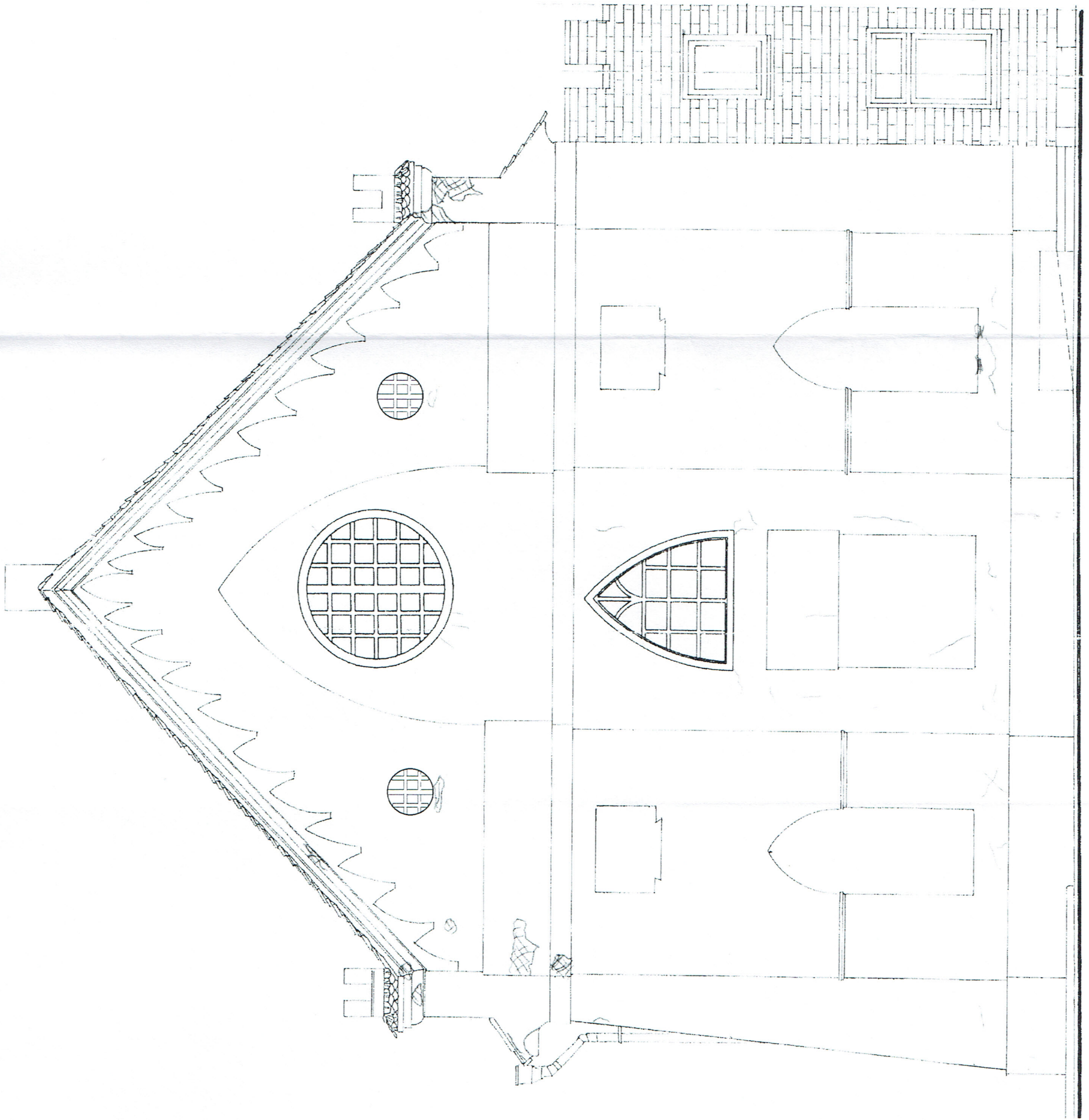
RYSY W TYNKU

 Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Plock, ul. Wyspiańskiego 23A		OBIEKT: Kaplica z basztą – Gostyn, ul. Zamkowa 31	
AUTOR:		NR UPR.	PODPIS
DR INŻ. MAREK KAPELA	314/96	Rzeczoznawca budowlany dr inż. Marek Kapela nr opr. 314/96 wg Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych 09-400 Plock, ul. Wyspiańskiego 23A tel. 44 211 33 39-81	
TYTUŁ RYS.: ELEWACJA PÓLNOĆNA USZKODZENIA			
FAZA:	EKSPERTYZA BUDOWLANA		
SKALA: 1:100	DATA: sierpień 2019	NR RYS.:	2

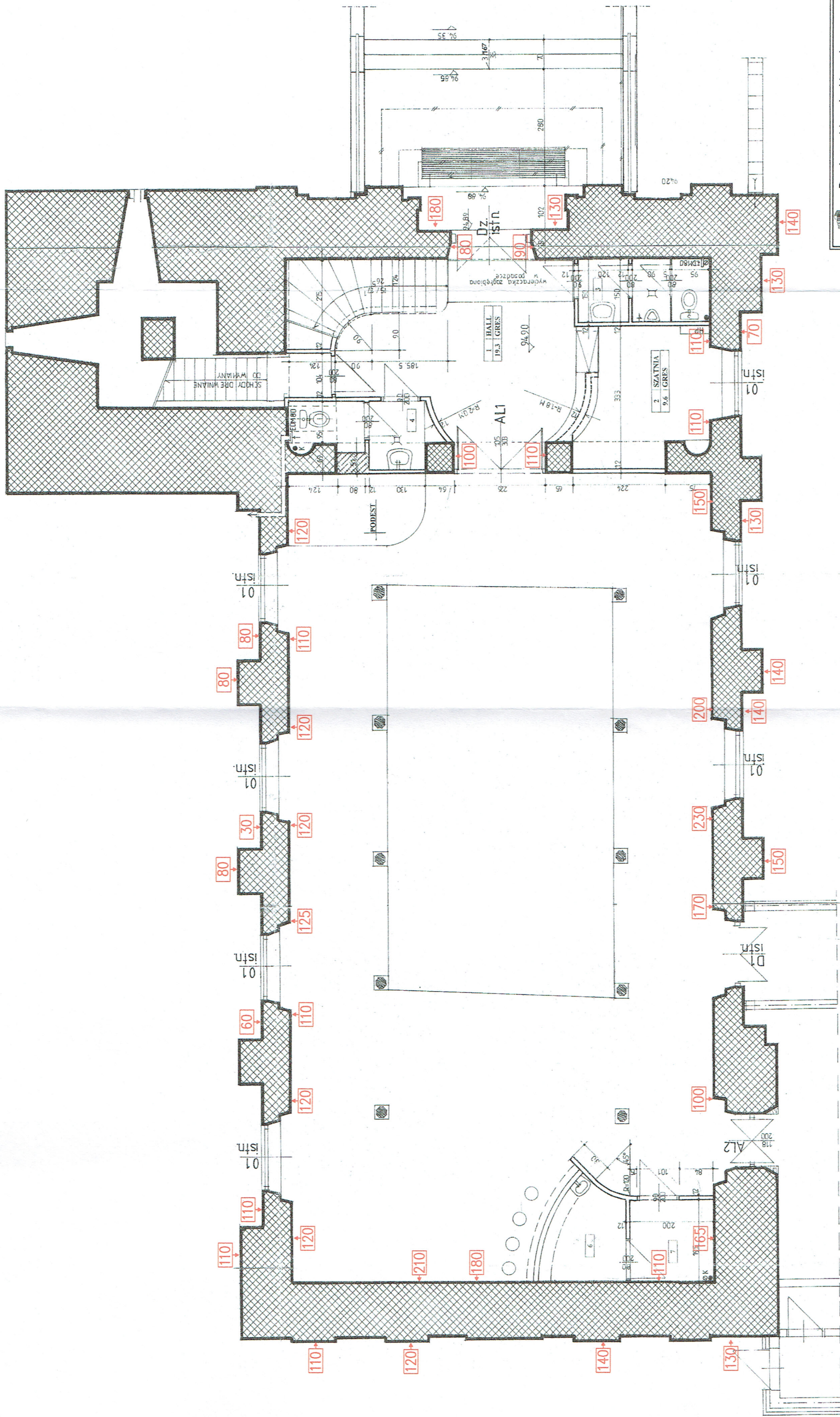
UBYTKI TYNKU
 RYSY W TYNKU
 UBYTKI POWŁOK
 MALARSKICH

 Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A	
OBIEKT:	Kaplica z basztą – Gostyn, ul. Zamkowa 31
AUTOR:	NR UPR. P00PIS
DR INŻ. MAREK KAPELA	Rzeczoznawca Budowlany dr inż. Marek Kapela nr upr. 314/96 w G. Gostyn, ul. Wyspiańskiego 23A Rzeczoznawca Budowlany 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A tel. 40-211-33-39, 81
TYTUŁ RYS.:	ELEWACJA WSCHODNIA USZKODZENIA
FAZA:	EKSPERTYZA BUDOWLANA
SKALA:	1:100 DATA: sierpień 2019 NR RYS.: 3

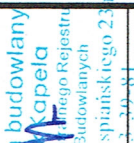
UBYTKI TYNKU
 RYSY W TYNKU
 UBYTKI POWŁOK
 MALARSKICH

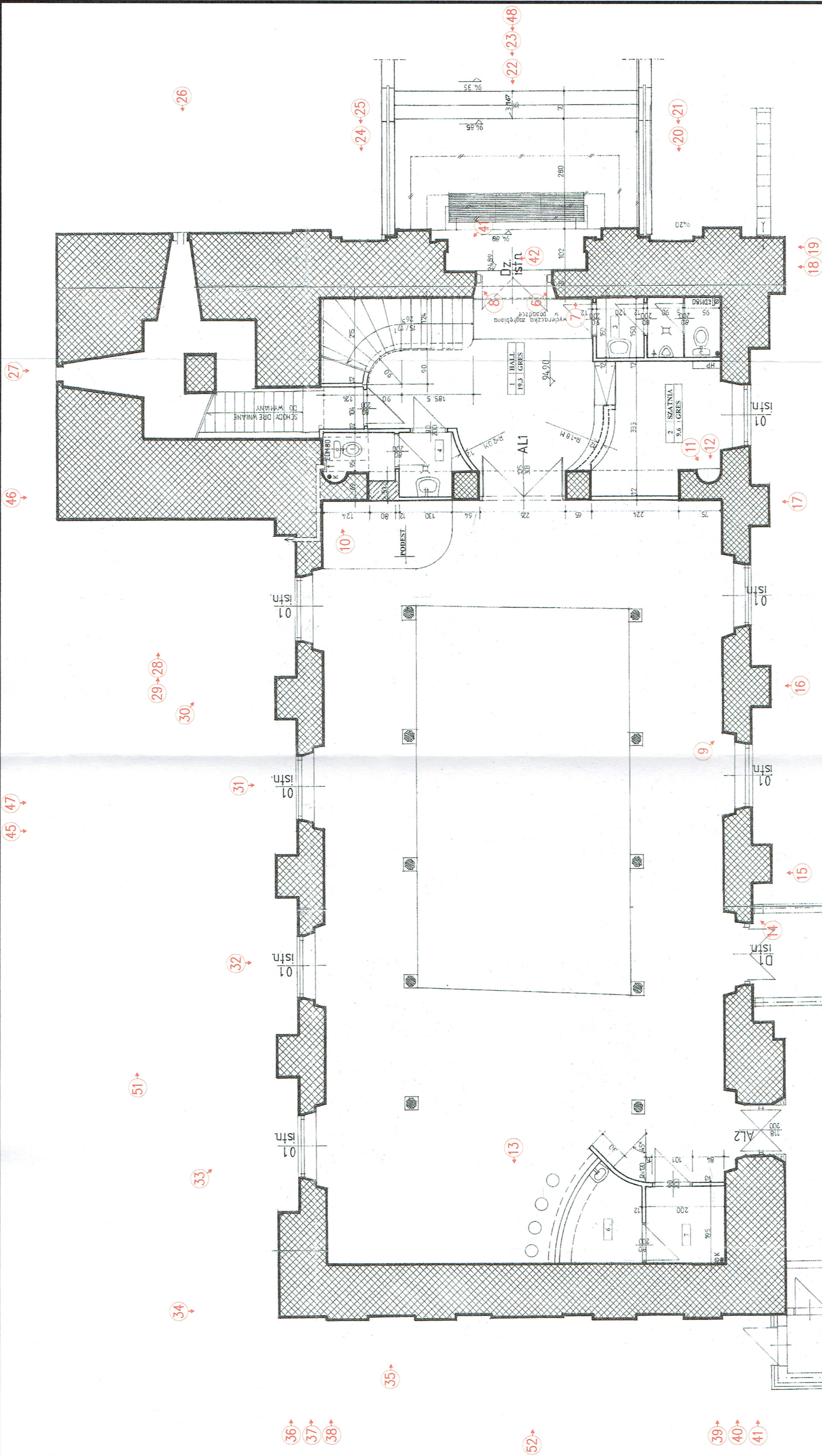
	Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A	
OBIEKT:	Kaplica z basztą – Gostyn, ul. Zamkowa 31	
AUTOR:	NR UPR.	PODPIS
DR INŻ. MAREK KAPELA	314/96	Rzecznawca budowlany dr inż. Marek Kapela nr upraw. 314/96 wj. Centrum Rejestru Rzecznawców Budowlanych 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23a tel. 41-211-63-39-81
TYTUŁ RYS.:	ELEWACJA ZACHODNIA USZKODZENIA	
FAZA:	EKSPERTYZA BUDOWLANA	
SKALA:	1:100	DATA: sierpień 2019 NR RYS.: 4

OZNACZENIA

cm → OZNACZA WYSOKOŚĆ, DO KTÓREJ MUR JEST NADMIERNIE ZAWILGOCONY
 WEWNĄTRZ BUDYNKU WYSOKOŚĆ MIERZONA JEST OD POZIOMY POSADZKI
 NA ZEWNĄTRZ BUDYNKU WYSOKOŚĆ MIERZONA JEST OD POZIOMU COKOLU

Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A	
OBIEKT: Kaplica z basztą – Gostyn, ul. Zamkowa 31	NR UPR.: 314/96
AUTOR: DR INŻ. MAREK KAPELA	PODPIS:
TYTUŁ RYS.: RZUT PARTERU POMIARY WILGOTNOŚCI MURÓW	Rzeczoznawca budowlany dr inż. Marek Kapela nr upr. 314/96 w C. S. Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych (9-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A) tel. 41 231 23 31
FAZA: 1:100	NR RYS.: 5

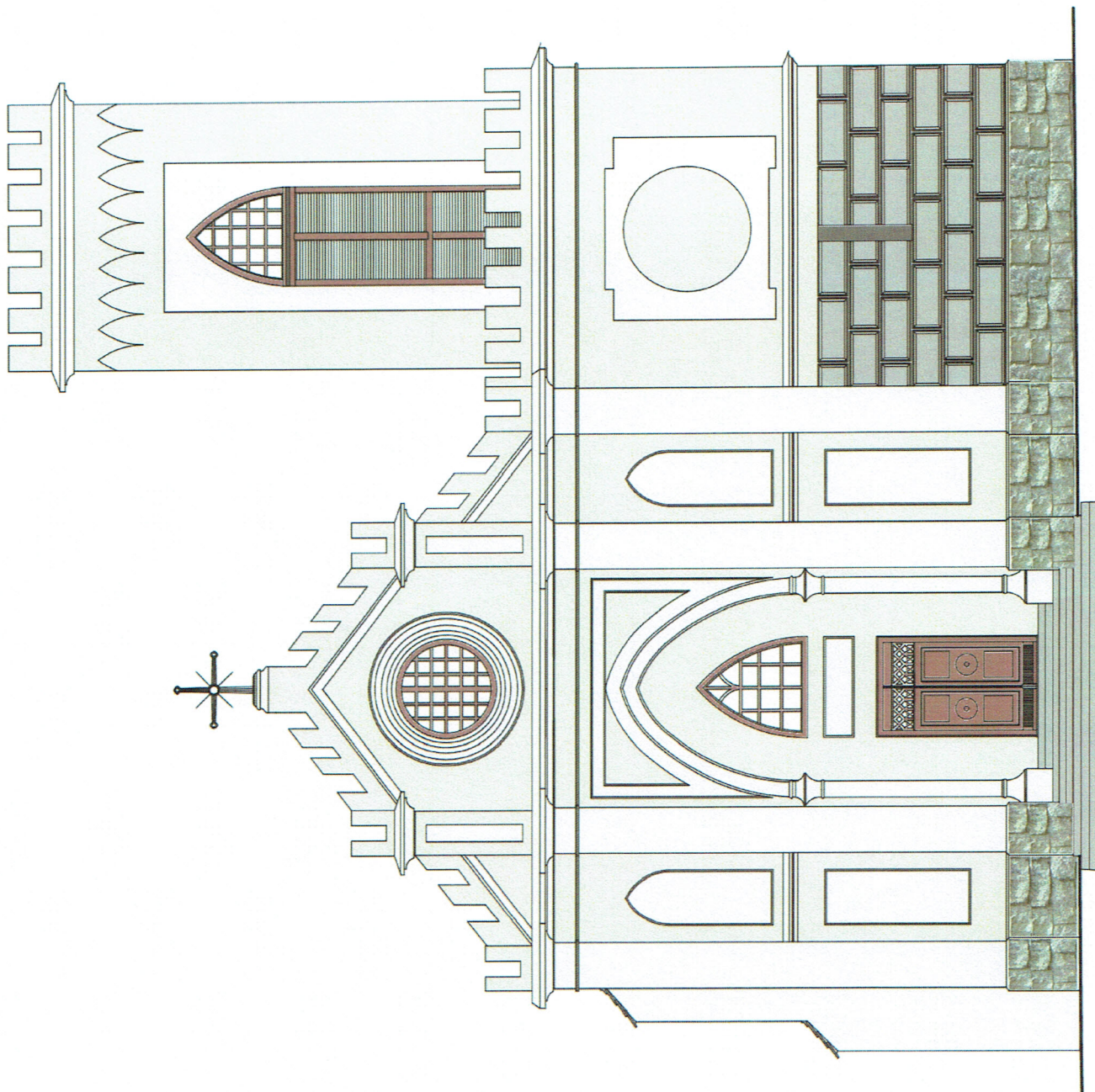

Dr inż. Marek Kapela EKSPERTYZY I PROJEKTY BUDOWLANE 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A		
OBIEKT: Kaplica z basztką – Gostyn, ul. Zamkowa 31	NR UPR.: 314/96	PODPIS: Rzeczoznawca budowlany dr inż. Marek Kapela Nr upr. 314/96 w Gostyniu Rzeczoznawca budowlany 09-400 Płock, ul. Wyspiańskiego 23A tel. (0-24) 33-39-81
DR INŻ. MAREK KAPELA	TYTUŁ RYS.: RZUT PARTERU LOKALIZACJA FOTOGRAFII	FAZA: EKSPERTYZA BUDOWLANA
SKALA: 1:100	DATA: sierpień 2019	NR RYS.: 6

OZNACZENIA
 LOKALIZACJA FOTOGRAFII

ZAŁĄCZNIK 3

Kolorystyka budynku

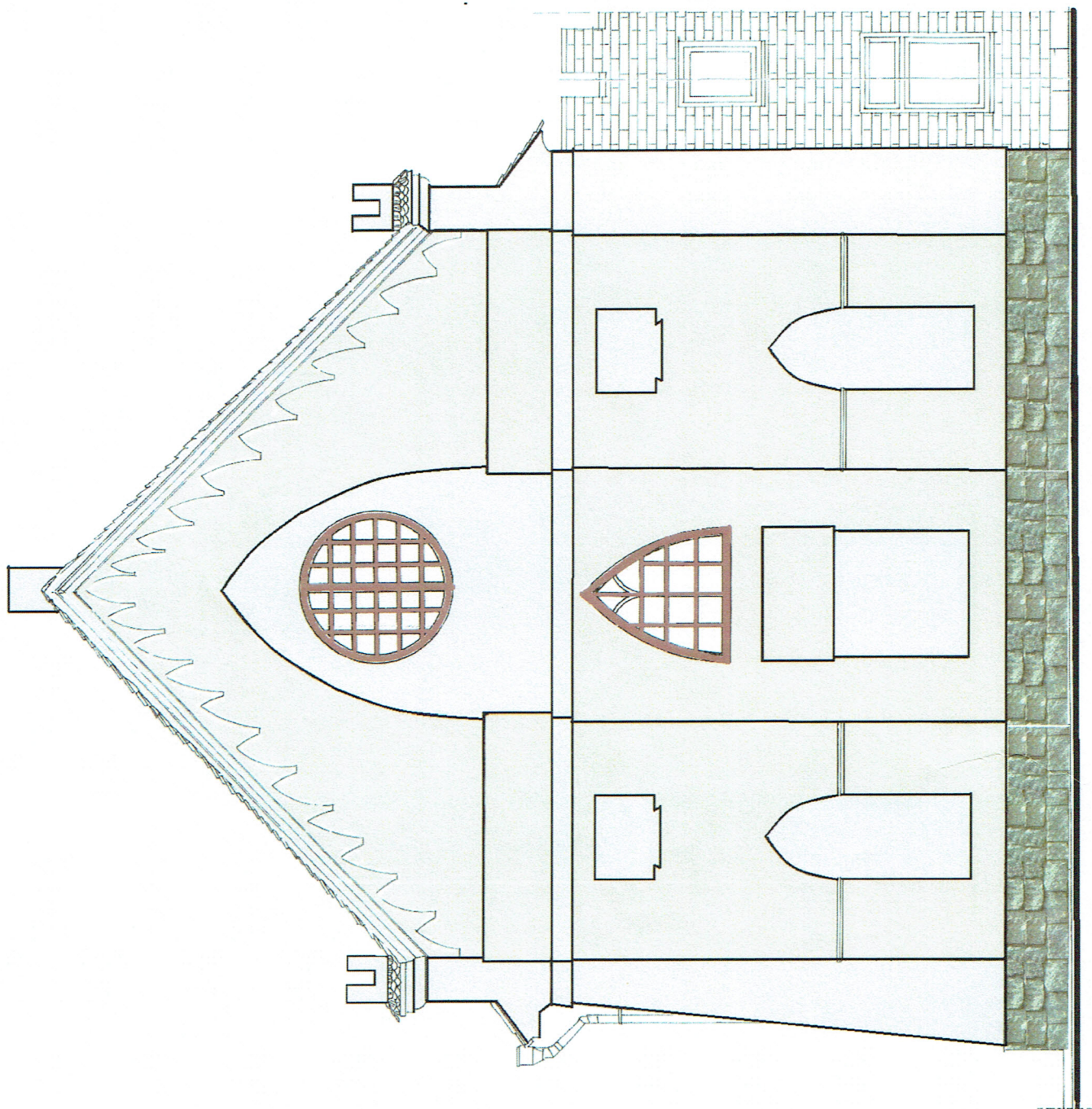

FARBWERTE KEIM PALETTE EXCLUSIV

9312 HBW 57
CMYK: C:23 M:20 Y:29 K:0
RGB: R:206 G:198 B:181

9473 HBW 62
CMYK: C:22 M:16 Y:20 K:0
RGB: R:208 G:207 B:200

ELEWACJA WSCHODNIA

FARBWERTE KEIM PALETTE EXCLUSIV

9312 HBW 57
CMYK: C:23 M:20 Y:29 K:0
RGB: R:206 G:198 B:181

9473 HBW 62
CMYK: C:22 M:16 Y:20 K:0
RGB: R:208 G:207 B:200

ELEWACJA ZACHODNIA